

nævnte, ved Kilogram, vil jeg nævne, at ved Viter kan man sætte „Pot“, men derimod ikke „Faste“, der jo kan være af meget forskellig Størrelse, og ved „Ton“ kan man sætte „Stibstønde“; men dermed er jeg i Grunden ogsaa færdig. Alle de andre Benævnelser forekomme mig snarere at være til Besvær end at være til Lettelse, f. Eks. Tyvekviint. Ordet Kvint, som vi allerede have i vort Vægtsystem, er i Grunden et overordentlig uheldigt Ord; det betyder $\frac{1}{5}$, men hvoraf er det $\frac{1}{5}$? Altsaa tyve Femtendele er lig fire, men hvad det skal bethede, har ingen Anelse om; det kommer til at staa aldeles meningsløst. Jeg skal derfor henstille til det Udvalg, som maatte saa med denne Sag at gøre, ganske vist at gaa varsomt til Værks, men dog ikke saa varsomt, at der ikke med Alvor og Kraft arbejdes paa, at dette Lovforslag fremmes saa hurtigt som muligt, og da navnlig at det maa komme med en Indstilling til Tinget, som gaar ud paa, at naar Loven kommer frem, kommer ud i Livet, det saa ikke bliver fakultativt, men obligatorisk, at Overgangen kan blive saa kort som muligt i Befolkningens egen bedste Interesse.

Tutein: Da dette Lovforslag var under Behandling her i Tinget for et Par Aar siden, udtalte jeg mig ret udførlig om det, og navnlig havde jeg som Ordfører for det Udvalg, der var nedsat angaaende Forslaget, Lejlighed til at udtale mig meget udførlig om mit og Udvalgets Flertals Stilling til denne Sag. Jeg skal ikke her gaa ind paa en Gentagelse deraf, jeg tror nok, at der fra min og mange andre Medlemmers Side blev sagt, hvad der i det hele kunde siges til Forsvar for dette Lovforslag og til Fordel for Gennemførelsen af den Reform, som Lovforslaget gaar ud paa. Jeg skal ikke tilbagekalde noget som helst af, hvad jeg den Gang sagde, og naar det ærede Medlem, der først havde Ordet i Dag, mente, at man nu ikke mere vilde hævde det Standpunkt, at det var et Skridt fremad paa Civilisationens Bane, eller hvad man vil kalde det, at gennemføre denne Lov, saa vil jeg sige, at jeg nu staar aldeles paa samme Standpunkt som den Gang. Det er ganske bestemt min Mening, at man ikke i Længden kan holde paa det gamle, men at vi, et lille Land, ere nødt til at tage Del i den europæiske Bevægelse, som uimodstaaelig vælter ind over vore Grænser. Siden dette Lovforslag var til Behandling her sidste Gang, har det gjort et, jeg vil næsten sige voldsomt, Skridt ind paa vore Enemærker, som det ærede Medlem ogsaa berørte, idet Jærubanes bestyrelsen har optaget Kilometermaalet og

Kilogramvægten i sine Takster. Jeg er ikke Jurist og kan ikke afgøre, om den ærede Minister som Leder af denne Foransaltning egentlig har været berettiget dertil. Jeg vil paa ingen Maade rette noget Angreb mod den ærede Minister i den Anledning. Jeg anser det for fuldstændig praktisk og rigtigt, men naar vi have en gældende Lov om Maal og Vægt her i Landet, forekommer det mig uimodstaaelig noget ejendommeligt, naar man paa en stor offentlig Anstalt, som ledes af Staten, ligefrem bortkaster, hvad der er lovbefalet, og tager noget, som vor Lovgivning slet ikke kender. Jeg fremhæver dette kun, fordi det efter min Mening viser, hvor uimodstaaelig dette System trænger ind paa os, at selv en Mand, som den højtærede Indenrigsminister, der utvivlsomt ikke med Vilje overtræder Landets Love, dog har ladet sig tvinge til noget, som dog maasse ikke er aldeles i Overensstemmelse med den bestaaende Lov.

Jeg sagde, at jeg ikke skal gaa ind paa en Gentagelse af, hvad jeg forrige Gang udtalte, men der er enkelte Ting, som ere anførte under denne Debat i Dag og under den Debat, som ellers er ført om Lovforslaget i det andet Ting og i Bladene, der give mig Anledning til nogle enkelte Bemærkninger. Der er af det ærede Medlem for Denise Amts 6te Valgkreds (Højmark) rejst den Indvending, at der var forbundet overordentlig store Bekostninger med Gennemførelsen af denne Reform, men det er en fuldstændig Fejltagelse. Lad os se hen til alle Mennesker, som have noget med praktisk Virksomhed at gøre, som maale og veje, som vi Landmænd og Købmænd have; hvis vi ville gennemgaa deres Regnskaber og Beholdninger og se, hvad de have af Maale- og Væjeredstaber, og hvad de koste, saa skal jeg sige det ærede Medlem, hvad det er, der koster Penge. Det er Vægtene, de ere dyre, og hvis man vil takser, hvad Købmænd og Landmænd have i Beholdning af Maale- og Væjeredstaber, saa ville Vægtene udgøre en saa stor Brøddel deraf, at alt det andet bliver forsvindende. Foruden Vægtene, som vi kunne bruge, hvilket Vægtsystem vi end have, have vi Lodder, om hvilke det forelagte Lovforslag siger, at det ved kongelig Anordning kan tilstedes end yderligere at bruge dem, fordi de ere kommensurable med det System, man agter at indføre. Hvad har man saa yderligere? Saa har Kræmmeren eller flere Ellener, der, saa vidt jeg veed, koste 50 Dre eller saa omtrent, dernæst have nogle Haandværkere et Tommeemaal, en Tomme-stof, og saa eksisterer der nogle saa Lønder til Kul og den Slags Ting; Korn maales